

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 13 februari 2009 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. DE. 66.L3.264/07/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

- 1. _____ gepensioneerde, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;
- 2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ op 27 oktober 2006 (stuk 14)

de eerste en de tweede

als daders om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt

bij inbreuk op artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002 en artikel 99 § 1-6°, strafbaar gesteld door artikelen 146-1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen

door de functie van het onroerend bebouwd goed te hebben gewijzigd van verblijfsrecreatie naar wonen,

gelegen in niet ruimtelijke kwetsbaar gebied, namelijk recreatiegebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG DENDERMONDE

* Hoopje bevoegd door het vonnis op 27 februari 2009 - * Hoopje bevoegd door het Openbaar Ministerie te Kortrijk (1° bevoegde) op 2 maart 2009 - (1° bevoegde) en (2° bevoegde) te samen al de beschikkingen van (1° bevoegde)

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf, 8 a 72 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te	op	en
geboren te	op	beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 18/09/2006 geregistreerd op 28/09/2006.

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het hypotheekkantoor te zodat voldaan is aan het vereiste van artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 10 november 2008, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het openbaar ministerie in de persoon van substituut-procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, de eerste bijgestaan en de tweede verteenwoordigd door mr. advocaat te

1. Gegrondheid strafvordering

De beklaagden hebben bewust en met kennis van zaken, zodoende wetens en willens, de hoofdfunctie van het onroerend bebouwd goed geheel gewijzigd van de functiecategorie 'verblijfsrecreatie' naar de functiecategorie 'wonen' door een gebouw dat gelegen is in een zone voor verblijfsrecreatie permanent te gaan bewonen. De feiten

betreffen misdrijven waarvoor enkel een algemeen opzet vereist is, zodat de goede trouw die door de beklaagden wordt voorgehouden, niet relevant is. Op de rechtszitting van 10 november 2008 erkenden de beklaagden het ten laste gelegde.

2. Straftoemeting

2.1

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank bekend zijn.

2.2

De door de beklaagde gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagde moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. Recreatiegebieden zijn niet bestemd en uitgerust om permanent te wonen. Door het permanent bewonen van die gebieden wordt het essentiële van de bestemming ervan aangetast. De bestraffing moet dan ook een voldoende ontradend effect hebben.

2.3

De eerste beklaagde is jaar. Hij heeft een relatief gunstig strafrechtelijk verleden.

De tweede beklaagde is jaar. Zij heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden, dat geen enkele gunst in de straftoemeting meer toelaat.

2.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

2.5

Het komt de rechtbank dan ook passend en rechtmatig voor om aan de beklaagde voor de bewezen geachte feiten de in het dictum van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

Gezien de geldboete geen sociaal declasserend effect zal hebben,

gaat de rechtbank niet in op de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling. Voor de eerste beklaagde kan de opgelegde geldboete wel met uitstel van tenuitvoerlegging worden ontkleed.

2.6

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke schuldigverklaring. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (zie: Cass. 9 november 1994, *J.T.*, 1995, 214, waarnaar wordt verwezen door: Gent, 3de kamer, 28 februari 2008, griffiennr. *onuitg.*). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van de wetsbepalingen die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. De beklaagden worden elk veroordeeld tot dit bedrag.

3. Herstelvordering

3.1

Het college van burgemeester en schepenen van *orderde bij brief van 4 januari 2008 (st. 51 e.v.)* het herstel in de oorspronkelijke toestand, namelijk het staken van het strijdig gebruik door het niet langer permanent bewonen van het weekendverblijf. Een dwangsom van 125,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd gevorderd. Deze herstellvordering verkreeg op 17 december 2007 een eensluidend advies van akkoord van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (st. 55).

3.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwendings. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op

een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be).

3.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het weerhouden misdrijf een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

3.4

Door het college van burgemeester en schepenen werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. De omvang van de eventuele dwangsom wordt echter door de rechtbank bepaald. Een dwangsom van 100,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen. Hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat een ambtshalve uitvoering door de overheid ook belangrijke kosten met zich meebrengt, zodat een vrijwillige uitvoering door de beklaagden moet worden bewerkstelligd. Een voldoende hoge dwangsom kan hiertoe aanzetten.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 22, 31 tot en met 37, 40 en 41;

Wetboek van Strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 100;

Wet van 29 juni 1969, art. 1, 8 en 14.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK rechtdoend op tegenspraak**

VERKLAART de beklaagden elk schuldig aan het feit onder de enige tenlastelegging;

VEROORDEELT de beklaagden voor dit feit elk tot een GELDBOETE van **100,00 euro**, met 45 deciemmen verhoogd (x 5), 550,00 euro bedragend;

GELAST voor de **eerste** beklagde voor een termijn van drie jaren gewoon **UITSTEL** van tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de lastens elke beklagde uitgesproken geldboete telkens zal kunnen worden **VERVANGEN** door een gevangenisstraf van 30 dagen;

SPREEKT lastens elke beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT de veroordeelden **ELK** bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **25 euro** overeenkomstig artikel 91.2^{de} lid van het K.B. d.d. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 30 december 1950, 9095)

2. zoals vervangen door artikel 1 van het K.B. d.d. 29 juli 1992 (B.S., 31 juli 1992, 17249);

3. en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 23 december 1993 (B.S., 31 december 1993, 29318)

4. en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 11 december 2001 (B.S., 22 december 2001, 44791),

dat terug van toepassing is nu de opheffingsbepaling van het K.B. 28 december 1950, zoals voorzien door artikel 98 van het K.B. Van 27 april 2007, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State op 17 december 2008 onbestaande is geworden.;

VEROORDEELT de beklaagden hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen gerechtskosten, in hun geheel begroot op de som van 144,98 euro.

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ de beklaagden tot herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed gelegen te _____

namelijk door **staken van het strijdig**

gebruik door het niet langer permanent bewonen van het weekendverblijf

ZEGT voor recht bij toepassing van artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 dat voor het geval het strijdig gebruik niet binnen de vastgelegde termijn wordt gestaakt het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel zal kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen door de beklaagden een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van
DERTIEN FEBRUARI TWEEDUIZEND EN NEGEN

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
gerechtelijk stagiair bij het parket te
Dendermonde, bij beslissing dd. 24 november 2008 van de
Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Gent aangeduid om,
met ingang van 1 januari 2009, het ambt van openbaar ministerie bij
het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste
aanleg te Dendermonde geheel uit te oefenen.
griffier.